

KO JE KO

Dejan Aleksić (1972, Bad Oajnhauzen, Nemačka), objavio je knjige pesama *Potpuni govor* (1995), *Dokazivanje senke* (1996), *Svagdašnji čas* (2000), *Sobna mitologija* (2003), *Posle* (2005), *Dovoljno* (2008), *Jedino vetar* (2011), *Biti* (2013), *U dobar čas* (2016), *Radno vreme raja* (2018), *Dokle traju svetovi* (izabrane pesme, 2020), *Uradi sam* (2021) i *Odavde se vidi* (2023), kao i roman *Petlja* (2021). Dobitnik je „Brankove nagrade”, Nagrade „Matićev šal”, „Prosvetine nagrade”, nagrada „Branko Miljković”, „Branko Ćopić”, „Meša Selimović”, „Zmajevе nagrade”, „Miroslav Antić”, „Vasko Popa”, „Vladan Densnica”, i dr. Autor je i dvadesetak knjiga namenjenih deci, za koje je dobio brojna književna priznanja, među kojima i Nagradu „Politikinog zabavnika”, dva puta Nagradu „Neven”, Nagradu Zmajevih dečjih igara, Nagradu „Dušan Radović”... Autor je i nekoliko pozorišnih tekstova za decu. Zastupljen je u brojnim antologijama, a pesme su mu prevedene na engleski, grčki, norveški, bugarski, francuski, slovenački, poljski i makedonski jezik. Dobitnik je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić” za 2010. godinu. Živi u Kraljevu i radi na mestu urednika za poeziju u časopisu *Povelja*.

Marijana Aleksić Milanović (1991, Bajina Bašta), osnovne, master i doktorske studije završila na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Zaposlena je kao lektor za španski jezik na istom fakultetu. Osnovne oblasti naučno-istraživačkog rada su joj nastava španskog kao stranog jezika, kontrastivna lingvistika, pragmatika i sintaksa španskog jezika, kao i književno prevođenje. Sa španskog je prevela romane *Blistava republika* (2020) Andresa Barbe i, u saradnji sa Bojanom Kovačević Petrović, *Mesec u kavezu* (2016) Soe Valdes. Živi u Beogradu.

Bojana Aćamović (1985, Sarajevo), diplomirala je na Katedri za engleski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu. Master studije iz engleske književnosti završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorsku disertaciju „Poezija Volta Vitmana u kontekstu književne avangarde u Srbiji” na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na Institutu za književnost i umetnost 2012. angažovana je kao stipendista Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja na projektu „Srpska književnost u evropskom kulturnom prostoru”, a od 2014. kao stalno zaposlena na istom projektu i kasnije na odeljenju „Uporedna istraživanja srpske književnosti”. Od 2014. je i sekretarka projekta/odeljenja. Živi u Beogradu.

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), doktorirao je srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio Brankovu nagradu i knjige književnokritičkih tekstova *Svet i pesma* (2010), *Pesničke zagonetke* (2011), *Tragovi čitanja – kritička hronika nefikcijske proze (1992–2009)* (2020), a 2022. je priredio i *Antologiju eseja srpskih pesnika*. Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović” za književnu kritiku. Radio je kao glavni urednik *Književnog magazina*. Živi u Beogradu.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne, master i doktorske studije završio na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, glavni je urednik časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je dve zbirke *Tviter priča* (2014. i 2017) i studiju *Imperativ novuma: Prvi svetski rat u srpskoj i angloamerič-*

koj međuratnoj prozi (2021), priredio knjigu *Proza o prozi: fragmenti o kratkoj priči* Davida Albaharija (2017), antologiju *Sićušne priče: srpska mikro-priča* (2021) i panoramu *Poslednja Atari generacija: panorama novosadskih prozasta generacije osamdesetih* (2021). Živi u Novom Sadu.

Vladan Bajčeta (1985, Bosanska Krupa), diplomirao je na Grupi za srpsku i svetsku književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, gde je završio master i doktorske akademske studije. Viši je naučni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu na Odeljenju za istoriju srpske književne kritike i metakritike. Knjige: *Borislav Mihajlović Mihiz: kritičar i pisac* (2021) i *Non omnis moriar: o poeziji i smrti u opusu Vladana Desnice* (2022). Živi u Beogradu.

Majkl Vots (*Michael Watts*; 1950, Medisin Lodž, SAD – 2014, Antigva), pohađao je Državni univerzitet Luizijane u Baton Ružu, gde je diplomirao (1972), magistrirao (1976) i doktorirao (1978) iz oblasti ekonomije. Najveći deo akademske karijere proveo je na Ekonomskom fakultetu u Perdjuu. Godine 1984. imenovan je za direktora Perdju centra za ekonomsko obrazovanje. Napisao je oko osamdeset naučnih članaka, a takođe je autor ili priređivač osamnaest knjiga i monografija.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad), radi kao redovni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogleđ iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatički teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogleđi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940*. (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015), *Anatomija robe: ogleđi iz kritike političke ekonomije* (sa Alparom Lošoncem, 2016), *Komparativna književnost i kultura – kritički uvod* (2019) i *Kapitalizam i književnost : fragmenti jedne (ne)obične povesti* (sa Alparom Lošon-

cem, 2020); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Borivoj Gerzić (1959, Beograd), pisac šest knjiga pripovedaka, poslednje tri za „Rende” – *Jedan život kakav jeste* (2012), *Poslednje stvari* (2014) i *Priča. Ljubav* (2016), kao i nekoliko pozorišnih komada – *Srne bez puške* (2017), *Nadležnom* (2019) i dr. Objavio je studiju o fenomenu umiranja *Koreografija moriendi* (2016), kao i biografiju *Beket: čovek i delo* (2019); kourednik je antologije savremene svetske priče *Kule, gradovi: majstori kratke proze – od Gogolja do Fostera Volasa* (2013). S engleskog je preveo dela dvadesetak autora, između ostalih *Mesečinu i druge drame* Harolda Pintera, *Tamni lavirint* Lorenza Darela, *Džojsove, Beketove i Makjuanove* pripovetke, drame *Sema Šeparda*, *Edvarda Olbija*, *Mameta*, *Artura Kopita*, *Dilanovu* poemu „*Mučko ubistvo*”. Autor je i *Rečnika anglo-američkog slenga*, *Rečnika engleskih fraza i idiomata* i *Rečnika srpskog žargona*. Godine 2022. objavljena mu je zbirka pesama *Ja svako*.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinja), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Preписка Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkinjini krug kredom*. (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov?*

– razgovori o prozi (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016), *Kritika pamćenja* (2017), *Kubanske prijateljice* (2020) i *Dnevnik Anke Obrenović (1836–1838)* (2021). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina”, „Iskra kulture”, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos”, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa”, „Ljuba Nenadović”. Živi u Novom Sadu.

Loren Groff (*Lauren Groff*; 1978, Kuperstaun, Njujork, SAD), američka književnica, autorka pet romana i dve zbirke priča. Njen prvi roman *The Monsters of Templeton* (2008), našao se na listi najprodavanijih knjiga *The New York Times*-a. Sledeći roman, *Arcadia*, proglasili su za jednu od najboljih knjiga 2012. godine *The New York Times*, *The Washington Post*, *Vogue*, *The Globe and Mail*, *Christian Science Monitor* i *Kirkus Reviews*. Roman *Suđaje i furije* (2015) nominovan je za Nacionalnu književnu nagradu u kategoriji proze i proglašen za roman godine na Amazonu. *Matriksa* (2021) njen je poslednji roman. Objavljivala je priče u listovima *The New Yorker*, *The Atlantic Monthly*, *Five Points* i *Ploughshares*, kao i u antologijama *Najbolji novi američki glasovi 2008*, *Nagrada Puškart XXXII* i *Najbolje američke kratke priče za 2007, 2010. i 2014. godinu*. Mnoge od tih priča pojavljuju se u njenoj zbirci *Delicate Edible Birds* (2009), iz koje je i priča „Gospodin prolazni”. Napisala je i zbirku priča *Florida* (2018). Živi sa suprugom i decom na Floridi.

Vojislav Donić (1946, Beogradu), diplomirao Opštu književnost na Filološkom fakultetu; objavio više proznih knjiga (*Mračna komora*, *Knjiga iz detinjstva*, *Hlebno drvo*, *Poverljiv izveštaj*, *Prljav veš*, *Gospođa Lilit* i nekoliko samizdata); pisao za pozorište (*Zverčice*, *Malo pozorište*), novine (*Naša Borba*, *Danas*), TV emisije i filmove (*Pištaljka jača od pendreka*, *NIN*, *NTV Studio B*) i za radio (*Medeni život*, *Lutani*, *Lamerede*, *Prepiska* i još dvadesetak). Bio je član Književne radionice 9, član UKS i MDS. Za Radio Beograd radi od početka sedamdesetih (za Treći program i u Dečjem programu), u Dramskom programu kao urednik

dramaturg uređuje serije Dramski program za decu, Dokumentarno dramski program i Zvezdane časove.

Pavle Zeljić (2000), student master studija na Odseku za srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Autor je zbirke pesama *Ikar i Mesija* (2019, Nagrada Limskih večeri poezije). Piše poeziju i prozu na srpskom i na engleskom jeziku. Na konkursu „Spasoje Pajo Blagojević” u Plužinama, kao prvonagrađenom, biće mu objavljena zbirka pod naslovom *Spina Mundi*. Bavi se i književnom kritikom, kao i prevođenjem s engleskog i na engleski jezik.

Danijela Jovanović (1975, Šabac), diplomirala je na Odeljenju za istoriju na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Objavljena joj je istorijska studija *Od rajskog vrta do Kembelove supe – prilozi za istoriju hrane i ishrane* (2022), zbirka poezije *Red ovoga, red onoga* (2018), istorijska studija *Romi u Jevrejskom logoru Zemun 1941–1942* (2012), roman *Vatra* (2008), i knjige prevođa: M. Herman Sekulić, *Nine Lives of Milena Pavlović Barilli* (2022); *Afroamerička poezija*, izbor i prevod (2015); Brajan Henri, *Karantin* (2010); Enes Halilović, *Leaves on Water* (2009). Objavljivanje istorijske studije *Od rajskog vrta do Kembelove supe, Prilozi za istoriju hrane i ishrane* finansijski je podržalo Ministarstvo Republike Srbije kao kapitalno delo koje se objavljuje na srpskom jeziku iz oblasti kulture, dok je roman *Vatra* bio nagrađen na konkursu za prvu knjigu (SKCKG). Živi i radi u Beogradu.

Sanja Kojić Mladenov, viša kustoskinja i istoričarka umetnosti, usmerena ka istraživanju savremene umetničke prakse, medija i roda od 1995. godine. Završila istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, master i doktorske Rodne studije na interdisciplinarnim studijama Univerziteta u Novom Sadu – ACIMSI. Direktorica Muzeja savremene umetnosti Vojvodine od 2013. do 2016. godine. Kustoskinja istog Muzeja od 2006. godine, Odeljenja za izložbe aktuelne

umetnosti, te Centra za intermediju i digitalnu umetnost. Dobitnica Nagrade „Lazar Trifunović” (2016), kao i priznanja Društva istoričara umetnosti Srbije (DIUS) za najbolju autorsku izložbu u 2013. godini. Kustoskinja Paviljona Srbije na 54. Venecijanskom Bijenalu savremene umetnosti (2011), izložbe *Svetlost i tama simbola*, Dragoljuba Raše Todosijevića, nagrađene internacionalnim priznanjem – Uni Credit Venice Award. Članica je međunarodnih udruženja AICA, ICOM i CIMAM – čija je stipendistkinja (2011). Autorka je, kustoskinja i selektorka mnogih izložbi i projekata u zemlji i inostranstvu, kao i međunarodnih i EU projekata (*Performing the Museum, Risk Change, Missing Stories*). Urednica i autorka preko 100 kritičkih eseja, recenzija izložbi i naučnih tekstova u katalogima izložbi, stručnim časopisima, knjigama i elektronskim medijima. Živi u Novom Sadu.

Jelena Lalatović (1994, Beograd), književna kritičarka i aktivistkinja. Osnovne i master studije završila je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti, gde je trenutno na doktorskim studijama. Zaposlena je kao istraživačica pripravnica u Institutu za književnost i umetnost, gde radi na projektu „Uloga srpske periodike u formiranju književnih, kulturnih i nacionalnih obrazaca”. Jedna je od osnivačica udruženja književnih kritičarki *Pobunjene čitateljke*. U koautorstvu sa Hristinom Cvetičanin Knežević napisala je *Priručnik za upotrebu rodno osetljivog jezika*.

Natalija Ludoški (1966, Perlez), književnost je završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde je magistrirala („Književna kritika u delu Slobodana Jovanovića”) i doktorirala („Književnokritičko i naučno delo Mladena Leskovca”). Objavila je knjige *Slobodan Jovanović kao književni kritičar* (2008), *O Mladenu Leskovcu: ogledi, članci, prepiska* (2011), *Književna ogledanja Mladena Leskovca nad piscima savremenika* (2015), *Skica za književni lik Slobodana Jovanovića* (2019), *Nije mi svejedno s kim*

razgovaram (intervjui s piscima, 2020), *Put smisla – odabrane književne kritike* (2021) i priredila knjigu Mladena Leskovca *Izbor iz dela* (2017). Metodичke radove, književnokritičke i književnoistorijske ogledе objavljuje u periodici. Zaposlena je u Zrenjaninskoj gimnaziji. Živi u Novom Sadu.

Stjuart Martin (*Stewart Martin*), radi kao asistent na Odseku za filozofiju i umetnost Univerziteta Midlseksa i član je uredništva časopisa *Radical Philosophy*. Objavljuje u periodici.

Sara Matin (1998, Sombor), zaposlena je u istraživačkom zvanju na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa treću godinu doktorskih akademskih studija. Na Odseku za srpsku književnost završila je osnovne i master akademske studije, odbranivši master rad pod naslovom „Proširivanje granica književnosti: proza Leonida Šejke i Bogdana Bogdanovića”. Piše i objavljuje kritičke prikaze i naučne radove.

Franco Moreti (*Franco Moretti*; 1950, Sondrio, Italija), italijanski istoričar književnosti i teoretičar. Diplomirao je modernu književnost na Univerzitetu u Rimu 1972. Predavao je na univerzitetima u Salernu (1979–1983) i Veroni (1983–1990); u SAD, na Kolumbiji (1990–2000) i Stanfordu (2000–2016), gde je 2000. osnovao Centar za proučavanje romana i 2010, sa Metjuom Džokersom, Stenfordsku književnu laboratoriju. Objavio je, između ostalih, sledeće knjige: *Interpretazioni di Eliot* (1975), *Letteratura e ideologie negli anni trenta inglesi* (1976), *Signs Taken for Wonders: Essays in the Sociology of Literary Forms* (1983), *Il romanzo di formazione* (1986), *Segni e stili del moderno* (1987), *The Way of the World: The Bildungsroman in European Culture* (1987), *Opere mondo: saggio sulla forma epica dal Faust a Cent'anni di solitudine* (1994), *The Modern Epic: The World-System from Goethe to García Márquez* (1996), *Atlante del romanzo europeo, 1800–1900* (1997), *Il romanzo* (2003), *Graphs, Maps, Trees: Abstract Models for a Literary History* (2005), *Dis-*

tant Reading (2013), *The Bourgeois: Between History and Literature* (2013), *Far Country: Scenes from American Culture* (2019).

Dušan Pajin (1942, Beograd), filozof i estetičar, profesor univerziteta. U svom naučnom radu bavi se prevashodno umetnošću, filozofijom i kulturom dalekog Istoka. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1968, a doktorirao u Sarajevu 1978. godine. Prve tekstove počeo da objavljuje 1963. u *Studentu* (likovne kritike i eseje). Od tada objavio više od 500 bibliografskih jedinica – studije, članke, kritike i prikaze – u našim i stranim časopisima (Engleska, SAD, Kina, Francuska itd.), kao i dvanaest knjiga iz oblasti istorije kulture i filozofije umetnosti, kao i zbirku poezije na kineskom. Priredio je dvanaest knjiga, uključujući *Antologiju jugoslovenske poezije – 1950–95* (objavljena kineskom – 1997, Tajpej, 1998, Peking). Bavi se i slikarstvom. Radio je kao urednik u „Nolitu”, a bio je i glavni urednik časopisa *Kulture Istoka* (1983–1992). Od 1994. je vanredni profesor, a u periodu 1999–2009, redovni profesor Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu za predmet Filozofija umetnosti. Od 2009. godine je u penziji. Živi u Beogradu.

Aleksandra N. Petrović (1997, Gnjilane), diplomirala je srpsku književnost i jezik sa komparatistikom na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu 2021 godine. Odbranila je master rad s temom „Otkrivanje sveta majki: majčinstvo u romanima i poeziji Tanje Stupar Trifunović” na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu 2022. godine. Doktorske akademske studije upisala je 2022. godine na Filološkom fakultetu u Beogradu. Trenutno je zaposlena kao istraživačica pripravnica na Odeljenju Periodika u istoriji srpske književnosti i kulture pri Institutu za književnost i umetnost u Beogradu. Oblasti interesovanja: ženska književnost, feministička teorija i kritika, studije periodike.

Andrea Popov Miletić (1985, Novi Sad), diplomirala je na Katedri za komparativnu književ-

nost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavila je roman *Pioniri maleni, mi smo morska trava* (2019), a piše i kratke priče, dnevničke zapise i priča za decu, od kojih su neke uvrštene u domaće, regionalne i inostrane antologije. Živi u Novom Sadu.

Ivan Radosavljević (1969, Jagodina), diplomirao je svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1994. do 1999. radio je kao urednik u književnom časopisu *Reč*, a od 1999. do 2013. kao urednik u izdavačkoj kući „Stubovi kulture”. Piše književnu kritiku, prevodi s engleskog, francuskog i španskog jezika. Objavio je knjigu književnih kritika *Budno oko – Iz savremene srpske proze* (1999). Živi u Beogradu.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), arhivist, profesor ruske književnosti u penziji, prevodilac sa ruskog i mađarskog jezika. Objavljuje radove u domaćim, ruskim i mađarskim književnim časopisima. Objavila knjige: *U potrazi za figurama* (proza u šest ruku, 2012), *Parodij-ski plan romana Dostojevskog* (doktorska disertacija 1991; 2013) *Sneško u tropima* (translatološki eseji, 2013), *Ili ne* (autobiografski eseji, 2018) i *Književne konjušnice* (eseji, 2022). Autorka je antologije ruske ženske poezije *Uzvodno od suza* (2009). Prevela je pedeset knjiga lepe književnosti. Dobitnica je više nagrada: Nagrada Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2002), Nagrada 9. Međunarodnog salona knjiga „Laza Kostić” za prevod (2003), Nagrada Udruženja književnika prevodilaca Srbije „Miloš N. Đurić” za prevod godine (esejistika, 2004), Nagrada za prevod s mađarskog Baszalikom múfordítói Dij a Szentteleky Napok tanácsa (2005), Nagrada Društva književnika Vojvodine za prevod godine (drugi put, 2013), nagrada na konkursu „Stevan Sremac – bal u Elemiru” (2020). Živi u Senti.

Anatolij Rjasov (*Anatoliŭ Rjasov*; 1978, Moskva), prozaista i dramski pisac. Autor je romana *Tri pakla* (2003), *Preludija. Homo innatus* (2007), *Pustara* (2012, 2014; srpski prevod „Lo-

gos”, 2024), *Predosećanje* (2022), zatim, prozno-poetske knjige *Sirova reč* (2013), zbornika dramskih tekstova *Zatvorenih usta* (2019), meditativne autobiografske knjige proze *U ćutanju* (2020). Dobitnik je Nagrade „Debit” (2002) u kategoriji duža proza, trostruki finalista Nagrade „Andrej Beli” u kategoriji proze (2013, 2016, 2020). Stručnjak je za stvaralaštvo Antonena Artoa i Samjuela Beketa, o čemu svedoče studije *Beket: put iščitavanja* (2021), *Anton Arto i smrt postdramskog teatra* (2023). Napisao je takođe prvu studiju o filozofiji zvuka u Rusiji – *Jedva čujna buka. Uvod u filozofiju zvuka* (2021). Pojedini prozni i dramski tekstovi ovog autora prevedeni su na engleski, letonski, poljski, srpski i ukrajinski jezik. Drame iz knjige *Zatvorenih usta* više puta su izvođene u pozorištima u Poltavi i Harkovu.

Tatjana Rosić Ilić (1962), doktorirala je, magistrirala i diplomirala na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Redovna je profesorka na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum u Beogradu, gde predaje predmete iz oblasti studija kulture, roda, književnosti i medija. Naučna je saradnica na Institutu za književnost i umetnost u Beogradu i gostujuća profesorka na doktorskom programu Filološko-umetničkog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu. Tokom akademske 2016–17. godine bila je gostujuća profesorka na odseku za slavistiku Univerziteta Mičigen, SAD. Književna je teoretičarka i kritičarka, kao i autorica brojnih nacionalnih, regionalnih i međunarodnih projekata iz oblasti rodne, kulturne i medijske politike. Bila je urednica regionalnog časopisa za kulturu *Sarajevske sveske*, *Belgrade Journal of Media and Communications*, *FMK* i časopisa *Ženske studije* Centra za ženske studije u Beogradu. Trenutno se bavi studijama kulture otpora u svetu globalnih medija kao i kritičkim studijama roda, maskuliniteta i ženskog autorstva u kontekstu tranzicije postjugoslovenske i balkanske kulture sećanja. Autorica je i urednica sledećih knjiga: *Representation of Gender Minority Groups in Media: Serbia, Montenegro, Macedonia* (ur.,

2015) (*Anti*)*utopije tela: reprezentacija maskuliniteta u savremenoj srpskoj prozi* (2014), *Mit o savršenoj biografiji: Danilo Kiš i figura pisca u srpskoj kulturi* (2008), *Theory and Politics of Gender: the Representation of Gender Identities in Literatures and Cultures of Balkans and Southeastern Europe* (2008), *Proizvoljnost dnevnika* (1994). Živi u Beogradu.

Zorana Simić (1992, Brus), doktorantkinja je na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, istraživačica-saradnica u Institutu za književnost i umetnost, kao i kandidatkinja na master programu Politikologija – Studije roda, na Fakultetu političkih nauka UB (zahvaljujući stipendiji „Žarana Papić” koju dodeljuje RŽF). Osnovne (2015) i master studije (2016) završila je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti Filološkog fakulteta UB. Piše doktorsku disertaciju radnog naslova *Urednice periodike u Kraljevini SHS/Jugoslaviji: biografski, književnoistorijski i tipološki aspekt*. Bavi se srpskom i jugoslovenskom književnošću, periodikom i kulturom 20. veka, savremenim (književnim) teorijama i istorijom feminizma. Objavljuje književnokritičke i esejističke priloge u štampi i na veb-portalima. Živi u Beogradu.

Robert F. Smit (*Robert F. Smith*), profesor ekonomije na Univerzitetu Nevade u Las Vegasu.

Darko Tuševljaković (Zenica, 1978), prvu priču objavio 2002. godine u regionalnoj antologiji priređenoj u saradnji s Uneskom i od tada objavljuje kraću i dužu prozu u raznim časopisima i antologijama u zemlji i regionu. Godine 2004. dobio je Nagradu „Lazar Komarčić” za najbolju novelu. Objavio je sledeće knjige: *Senka naše želje* (roman, 2010), *Ljudske vibracije* (priče, 2013), *Jaz* (roman, 2016, Evropska nagrada za književnost 2017), *Naknadne istine* (priče, 2017), *Jegermajster* (roman, 2019), *Uzvišenost* (roman, 2021) i *Hangar za snove* (priče, 2022, Andrićeva nagrada 2023). Roman *Jaz* je dosad preveden na engleski, italijanski, bugarski, albanski, rumunski, slovenački i špan-

ski jezik. Živi u Beogradu i radi kao urednik i prevodilac.

Milica Ćuković (1987, Pančevo), diplomirala, masterirala i doktorirala na Katedri za srpsku književnost sa južnoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu, na naučnom odeljenju „Srpska književnost i kulturna samosvest”. Priredila četiri knjige, uredila dva zbornika naučnih radova. Piše naučne radove, eseje, književnu i naučnu kritiku.

David Heneroso Hil (*David Generoso Gil*; 1969, Madrid, Španija), pisac kratkih priča i grafički dizajner. Objavio je nekoliko zbirki priča, a neke od njih su: *Hronike sa H* (*Crónicas con H*, 2014), *Tri: kako zaboraviti nezaboravno i druge priče za pamćenje* (*Tr3s: cómo olvidar lo inolvidable y otros relatos para recordar*, 2018), *Mi-*

krokosmos: 74 vatrene priče koje se poigravaju sa realnošću (*Microcosmos: 74 apasionadas historias que juegan con la realidad*, 2021). Kroz njegove priče projevavaju ironija i humor, imaju nepredvidive zaplete, krcate su igrama reči i, kako ih je opisala Soe Valdes u prologu zbirke *Tri*, odlikuje ih „kompleksna jednostavnost”. Do sada nisu prevedene na srpski jezik. Živi u Madridu.

Vasilisa Šljivar (1991, Beograd), docentkinja je na Katedri za slavistiku Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, gde izvodi nastavu iz predmeta posvećenih proučavanju ruske književnosti XX veka i ruske kulture. Doktorirala je na apsurdnoj poetici proznog stvaralaštva Vladimira Kazakova. Učestvuje na brojnim konferencijama u zemlji i inostranstvu i objavljuje naučne studije u relevantnim časopisima. Bavi se prevodjenjem.